

Elhunyt Breuer János

Életének 84. évében, 2016. április 10-én elhunyt Breuer János zenetörténész, zenekritikus.

Budapesten született 1932. június 8-án. 1950 és 1958 között a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola karvezetés, majd zenetudományi szakán tanult. 1958-tól a Magyar Zeneművészek Szövetsége, majd 1990-től 1997-ig a Magyar Zenei Tanács tudományos munkatársa; 1961 és 1970 között a Magyar Zene című zenetudományi folyóirat munkatársa, 1970-től 1996-ig felelős szerkesztője. 1961-től a Népszabadság zenekritikusa volt. Fő kutatási területe a 20. század magyar zenéje. Fontosabb könyvei: *Dávid Gyula* (1966); *Zene és bábszínpad* (Szilágyi Dezsővel és Passuth Krisztinával, 1971); *Harminc év magyar zenekultúrája* (1975); *Negyven év magyar zenekultúrája* (1985); *13 óra Kadosa Pállal* (1978); *Zenei írások a Nyugatban* (1978); *Kodály-kalauz* (1982); *Fejezetek Lajtha Lászlóról* (1992); Cikkeket, kritikákat, tanulmányokat publikált, előadásokat tartott. Erkel-díjas, a MAOE Zenei Tagozatának nagydíjasa, a Magyar Köztársasági Érdemrend Tisztikeresztjének tulajdonosa.

Mindezekén túl Breuer János személyében a Magyar Kodály Társaság tiszteletbeli tagjától búcsúzunk. Olyan zenetörténész kollégától, aki aktív évtizedeiben a Kodály-kutatásnak szorgos és eredményes munkása volt, több alapvető munka szerzője: *Kodály-dokumentumok*, I. (1976. a zeneszerzői életmű németországi recepcióját tárta fel); *Bartók és Kodály* (tanulmánykötet, 1978); *Kodály Zoltán* (kismonográfia magyar és angol nyelven, 1999); *Kodály és kora* (tanulmánykötet, 2002). Szerkesztője a zeneszerző születésének centenáriuma alkalmából megjelent tanulmánykötetnek: *Kodály-mérleg, 1982*. A legfontosabb mind között a *Kodály-kalauz*, mely 1982-ben jelent meg magyarul, majd 1990-ben angolul is. A Kodály műveivel ismerkedőknek nélkülözhetetlen segédkönyv ma is és még marad sokáig.

Mindezekért hálával és tisztelettel emlékezünk rá.